UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Chronologiæ Veteris Testamenti Accvratvm Examen Augustißimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ Dicatvm

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

8. Vtrum hi 70. anni ab enthronismo Nabuchodonosoris ducantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-64340

Visual Library

[illegible]pellendi forent. Illi nihilominus, in quos hoc flagellum tardius incubuit, dicuntur 70. annos ſeruiuiſſe, hoc eſt, vſque ad ad annum communis ſeruitutis anno 1. Nabuchodonoſoris inceptæ ſeptuageſimum. Similem loquendi formulam eſſe Exodi 12. v. 40. bene aduertit idem auctor, vbi Hebræi dicũtur habitaſſe in Ægypto 430. annis, non quod omnibus illis annis ibi habitauerint, ſed quod ibi habitauerint vſque ad annum 430 computandum ſcilicet à vocatione & egreſſu Abrahæ ex Chaldæa in terram Chanaan. Gen. 12. v. 1. Simile quoque ait eſſe Iudith 16. v. 28. vbi ipſa dicitur manſiſſe in domo viri ſui annos [illegible]. Cuiuſmodi interpretationem admittit Torniellus ad annum m. 2929. nu. [illegible] S. Auguſtino & Naclanto. Pluribus exemplis hunc loquendi modum de[illegible] Gen. 11. v. 32. & cap. 15. v. 13. Iudicum 6. v. 1. & cap. 18. v. 31. num. 3.

10. Simili interpretatione intelligi debet, quod de ſeptuaginta annis deſolationis Ieruſalem legimus Dan. 9. & de ſabbatis terræ 2. Paralip. 36. verſ. 20. In [illegible] ſimil locis tantùm agitur de completione 70. annorum de quibus Ieremias vaticinatus fuerat; & ſic inde nihil aliud inferri poteſt, niſi eodem tempore, hæc [illegible] finita eſſe, deſolationem Ieruſalem, terræ ſabbatiſmum, & ſeptuagenariam [illegible]tutem. Idem de Tyro dicendum videtur, ſi mox ab initio imperij Cyri, ea [illegible] ſuas merces remiſſa eſt: nam aliquot annis poſt cladem Ieroſolymitanam [illegible]pugnata eſt Tyrus, vt notat Cornelius Iſaiæ 23. Eam annos 13. à Nabuchodonoſore obſeſſam fuiſſe plerique omnes fatentur; obſideri cœptam anno 16. [illegible]ente, aut ineunte 17. Nabuchodonoſoris regis latè docet Petauius lib. 9. cap. 65. Qua ratione capta fuerit, circa annum Nabuchodonoſoris triceſimũ, annis fermè 12. poſt excidium Ieroſolymorum. Vnde apparet non eodem anno, omnibus & ſingulis illis gentibus iugum ſeruitutis iniectum, quas regi Babyloniæ ſeruituras prædixerat Ieremias, ſed de Tyro latius ſuo loco. Veterum teſtimonia in huius ſententiæ fauorem allata quæſt. ſeq. commodius expendentur.

Et Danielis.

QVÆSTIO VIII.

Vtrum hi 70. anni ab enthroniſmo Nabuchodonoſoris ducantur.

1. ID cenſent nonnulli antiqui apud Euſebium in Chronico, ad Olymp. 58. *Colligitur*, inquit, *omne tempus captiuitatis Iudaorum an. 70. qui ſecundum quoſdam* [illegible]3. *anno Ioakim cœpit, vſque ad viceſimum annum Cyri regis Perſarum computantur.* Sulpitius lib. 2. ſacræ hiſt. qui tempus ſeptuagenariæ captiuitatis expletum tradit anno primo Cyri, cum Baltaſſar regnaſſet annos 14. Euilmerodach. 12. Nabuchodonoſor à capta Sedecia, 26. non autẽ eſt dubium, quin antea regnauerit

Multi affirmant.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

annos 18. Theodoretus apud Ghislerum Ierem. 25. *primum*, inquit,
Nabuchodonoſor Scriptura vocat eum, qui erat quartus Ioakim, à quo & captiui-
tatur anni. Quod pluribus explicat in c. 9. Danielis, cuius verba
num. 10. Iſidorus Dan. 9. Auctor hiſtoriæ Schol. Eſdræ 18. Rab. Salom.
Ioſue, Dauid kimhi apud Lyranum & Caſtrium, Hebræi in ſuo Se
Ribera Zachariæ 1. Barradius lib. 5. Concord. Euang. c. 17. Chriſtoph.
ſtrius Ieremiæ 29. Sanctius Ezechielis 29. nu. 23. & Zachar. 1. Vatabl.
Aggæi & Zachariæ 1. Montanus ibid. Petauius ad an. m. 3377. Hæc
ſtrius Clementem Alex. citat, qui lib. 1. Stromatum ex Beroſo refer
ante Principatum Perſarum, Nabuchodonoſorem aduerſus Phœni-
dæos, bellum geſſiſſe.

Concluſio affirmat. 2. Hanc ſententiam cæteris præpono, quia melius mihi congru
cum profanis literis, cum placitis veterum patrum, nec minus cum
cibus, quam aliæ, præcedentibus quæſtionibus examinatæ. Explora
eſt, hanc ſeruitutem anno 1. Cyri Babylone regnantis expiraſſe, nec
chodonoſorem Magnum inijſſe, cum Ieremias toties inculcet Iudæ
mas gentes Nabuchodonoſori & poſteris eius annos 70. ſeruituras
buchodonoſori ſeniori, ſiue Nabopolaſſaro minimè conuenit, vt
phus lib. 10. Antiq. c. 10. dum hoc ei Nabuchodonoſori tribuit,
cœpit. Et conſentiunt auctores, trium poſteriorum opinionum q.
rum patroni, cum pauculis, qui hanc captiuitatem à Ioſiæ tempor
velle videbantur. Quo minus hæc æra, vel à tranſportatione Iechon
deciæ caſu aperiatur; obſtant ea, quæ q. 6. n. 2. & q. 7. n. 4. cum ſeq.

3. Hæc verò ſententia *in primis* à Ptolemæi rationibus non di
tenus Nabopolaſſaro annos 21. attribuit, tum Nabuchodonoſori
deinde regibus interiectis, nouennium Cyri anno Nabonaſſari 21
ita vt annus 5. Nabopolaſſari in 127. Nabonaſſari incurrat, aut ſalte
triennio circiter inde diſtet: à quibus terminis Antagoniſtæ haud
cedunt. Secundo huius computationis aſſertores, ad eorum patrum
accedunt, qui ab exuſto templo, ad eius ſub Dario reparationem, 70.
diaſtema agnoſcunt, quorum multitudinem, & auctoritatem ex q.
6. num. 2 cernere licet. *Tertiò*, hæc chronographia, ſocietatis dex
git, qui cum Euſebio Cyri apud Perſas regnum, à Sedeciæ calami
annorum ſpatio dirimunt, vel cum Clemente Alex. eodemque E
dium Ieroſolymitanum in Olympiadem 47. conferunt. At vero,
choniæ tranſmigratione, vel Vrbis euerſione iſtam annorum ſep
hunt; hos auctores faceſſere iubent; quod mihi duriuſculum vide
quidem & Scripturæ conſenſus illis fauet, vt declaraui q. 5. num. 4.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

q.7.num.6.&7. Supereſt ſolum, vt veterum teſtimonia, nullo partium ſtudio occupati audiamus, de quibus, hoc in confeſſo eſt, eos qui anno primo Cyri Perſico, Iudæorum captiuitatem ſoluunt, præproperè rem accelerare; venia tamen dignos, quod in loco haud mediocriter obſcuro, punctum non attigerint. Cæterum ſingulos qui producuntur, examinemus.

4. *Primo loco* prodit Ioſephus, quem Caſtrius aliqua interpretatione, haud *Errat Ioſephus.* inuſitata ad veritatis ſemitam reuocari poſſe autumat, ſi dicamus eum nihil aliud voluiſſe, quam ſolitudinem terræ, non quidem ab initio captiuitatis inductam fuiſſe; cum tamen inducta fuiſſet; vſque ad finem ſeptuagenariæ ſeruitutis perduraſſe, vt dictum q. præced. nu. 9. & 10. Ego verò non video, quanam ratione Ioſephi teſtimonia hanc interpretationem pati poſſint, vt cum lib. 11. Antiq. cap. 1. à Prophetia Iſaiæ de Cyro, vſque ad Templi ruinam annos 140. vſque ad ipſum verò Cyrum 210. conſtituit: malo ad eorum me iudicium aggregare, qui fatentur Ioſephum, alterius partis cauſæ patrocinari; ſed quia ſæpe in Pſalmis in annorum ſupputatione hallucinatur, contra eum hoc loco excipiunt, eique fidem adhibendam negant.

5. Clemens Alex. apertè noſtras partes tuetur: ſiquidem à capto Sedecia vſ- *De Clemente.* que ad annum 2. Darij, ſeptuaginta duntaxat annos computat, & Sedeciã captum aſſerit Olympiade 47. quorum neutrum admittit contraria opinio. Duobus autem modis captiuitas à Clemente & alijs accipi ſolet. 1. vt reſpondet generali ſeruituti 70. annorum 2. vt Templi iacentis ruinam ac impeditum religionis exercitiũ ſpectat. Vtrouis modo, annos 70. cõplectitur: priori ab initio regni Nabuchodonoſoris ad Cyri Monarchiam; poſteriori modo, à caſu Tẽpli ad an. 2. Darij protẽditur. Captiuitas Babylonica, quę generali ſeruituti ſuppar fuit, plures continet particulares captiuitates, vt Iechoniæ, Sedeciæ, Ammonitarum, &c. & totos an. 70. tenuit: particularis autem quęlibet ad plures paucioresue annos ſeſe porrigit, prout eã tardius aut citiùs, Nabuchodonoſor induxit.

6. *Tertius teſtis* S. Hieronymus Dan. 9. tantum ait, prædictos à Ieremia 70. *annos deſolationis Ieruſalem, poſt quos*, vt erant generali ſeruituti communes, *rurſus* *S. Hieron.* *veniret populus in Ieruſalem*, anno 1. Cyri, *& ædificaretur Templum* primum ſub Cyro, deinde ſub Dario, *& Ieruſalem*, quæ tandem ſub Artaxerxe perfecta eſt. Si quis ea, quæ S. Hieronymus habet, procœmio in Aggæum, & Ezechielis 4. conferat cum ijs, quæ ſcripſit in cap. 25. & 29. Ieremiæ; clarè perſpiciet, eum computare annos 70. ſeruitutis vſque ad Cyrum, & totidem deſolationis Templi, vſque ad annum 2. Darij, ac proinde ab eo noſtram ſententiam declarari & confirmari.

7. Quartum teſtimonium afferebatur Irenæi, cuius hæc verba tranſcri- *Irenæo.* bit Euſebius illo lib. 5. ad calcem cap. 8. Et nihil mirum, ſi diuina prouidentia

hoc ita fieri procurauit, cum & in ea captiuitate, quæ populo accide
buchodonoſore rege, corruptis ſcripturis, cum poſt 70. annos
triam ſuam redirent, in temporibus Artaxerxis Perſarum regis
Eſdram &c. Vnde nihil elici poteſt quod ad præſens negotiũ ſpectet,
Iudæi poſt annos 70. in patriam redierint: quod verum eſt, quamuis
iſta anno 1. Nabuchodonoſoris inierit. Euſebius de horum annorum
terrogatus, iam pridem reſpondit, vrbem exciſam Olymp. 47.
Olympiadem 55 cuius anno 1. Cyrus regno apud Perſas potitus eſt,
ſe 30. annos, & ſic viam nobis aperuit, qua poſt annos 70. ab
buchodonoſoris Iudæos in patriam poſtliminio reduceremus.

Leontio. 8. Leontius Bizantinus de ſectis actione 2. Sciendum, inquit,
riorum Nabuchodonoſorem, cùm regnante Sedecia cum copijs
dæos in captiuitatem abduxiſſe atque in Perſidem tranſtuliſſe, quo
mero Ananias, Azarias, Miſaëlus, Iezechielus & Eſdras, poſt annos
te Cyro rurſus Ieroſolyma profecti ſunt. Ex cuius teſtimonio
eſt, Sedeciam à Nabuchodonoſore captum, illa generali ſeruitute
etiam Danielem & ſocios adſtrinxit, atque ab anno 1. Nabuchodo
cepit. Etſi enim Daniel cum ſocijs ſub finẽ regni Nabopolaſſari anno
capti ſint: ſeruitus tamen à Ieremia vate conſignata, ante Nabu
rem Magnum non cœpit. Sic bene Leontius annos illos 70. ita dige
niæ & ſodalium captiuitatem illo temporis ſpatio comprehenderet,
18. ante Sedeciæ tragœdiam ſumpſit exordium.

Euſebio. 9. Euſebius rurſum illo lib. 10. Præpar. cum Ioakimi & Sedeciæ
iſta ſubiungit: Vrbe deinde ab Aſſyrijs euerſa, Temploque cremato,
nẽ populus abducitur, vbi Daniel & Ezechiel propherarunt, & poſt
Cyrus Perſarum rex regnauit, qui Iudæos libertate donauit. Hæc ille,
paucis multa complectatur, non docet vndenã iſti 70. anni compu
docuit, idq; in fauorem cauſæ quã propugnamus, vt dictum iam

10. Nicephorus Calliſtus. *Vna*, inquit, *cum Vrbe Templum eſt*
Babylonem captiuus ductus ad annos 70. ſubaudi ab anno 1. Nabuc
computatos, vt arbitror. Aliqui à tranſportatione Iechoniæ,
mitate Sedeciæ deducendos putant. Sic ad præſentem litem dirimen
lius momenti eſt teſtimonium Calliſti.

Freculpho. 11. Freculphus verbis fermè Ioſephi ait: Babyloniorum rex cum
captiuas duxiſſet, neque gentem aliam in eorum habitare fecit
propterea deſolata omnis Iudæa, & Ieroſolyma & Templum
manſit. Verùm cum hic auctor ad calcem libri tertij, diſertè
iſtam anno 2. Darij finitam aſſerat, & Zachariam huius

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

...lit, clarè indicat ſe cum exilij tempore, iacentis Templi annos coniungere, Templi exterminio, ad eius inſtaurationem 70. annorum intercapedinem putare, nobiſque ſuffragari.

11. Denique Lactantius lib. 4. de vera Sapientia cap. 5. de Hebræis ſic ait: Exinde ſub iudicibus fuerunt per annos 370. tum mutato ſtatu reges habere cœperunt, quibus imperium tenentibus per annos 460. vſque ad Sedeciæ regnum, oppugnati à rege Babylonico captique Judæi diuturnum ſeruitium pertulerunt, donec ſeptuageſimo pòſt anno Cyrus Maior captiuos Iudæos terris ac ſedibus ſuis redderet. Hic author ſicut Rhetoricè magis quam Mathematicè, iudicum & regum annos recenſet: ita ſubobſcurè 70. annorum meminit, nec docet eos à fine Sedeciæ numerandos, ſed liberam nobis facultatem relinquit, vel inde, vel à migratione Iechoniæ, vel ab anno 4. Ioakim, prout cuique viſum fuerit ſeptuagenarium illud ſeruitium auſpicandi. *Lactantio.*

12. Hanc vltimam opinionem vel eo nomine promptius amplector, quod facilius quædam hac de re patrum dicta interpretetur quam aliæ. Exempli cauſa S. Auguſtinus lib. 18. de ciuit. cap. 26. ſic ait: Per idem tempus Cyrus rex Perſarum, qui etiam Chaldæis & Aſſyrijs imperauit relaxata aliquantũ captiuitate Judæorum, quinquaginta millia hominum ex eis ad inſtaurandum templum regredi fecit &c. Sub Dario ergo rege Perſarum impletis ſeptuaginta annis, quos Jeremias Propheta prædixerat reddita eſt Judæis ſoluta captiuitate libertas. Hæc S. Doctor: quæ non facile explicant ij, qui in hac materia vnam duntaxat annorum ſeptuagenam numerant. Certum eſt enim eam anno primo Darij expletam fuiſſe. Qui verò Babylonicam ſeruitutem, vnà cum regno Nabuchodonoſoris ordiuntur, imperioq; Cyri nouennium impendunt; ijdem aſſerunt 70. annos à Jeremia diſertè prædictos, in primordia Cyri deſijſſe: ſed & alios 70. annos deſolationis templi agnoſcunt anno 2. Darij finitos, & hos à Jeremia tacitè prænunciatos concedunt. Siquidem Propheta Vrbis atq; adeo templi deſolationem vaticinatus eſt, quæ annis duodeviginti poſt inchoatam ſeruitutem euolutis accidit, nec tacuit S. Vates Templi inſtaurationem, cap. 30. v. 18. *Templum iuxta ordinem ſuum fundabitur*, ſubaudi anno 2. Darij, trãſactis 70. annis, quibus euerſo Templo quaſi captiua religio, & ſtatæ legis in Templo cæremoniæ tenebantur. Rem ipſam verbis expreſſit; annos 70. reapſe inſertos, tacitus inſinuauit. Vnde Beda an. m. 3468. cùm dixiſſet: *ſecundo anno Darij ſeptuageſimus captiuitatis Ieruſalem impletur annus*; paulo poſt, eam captiuitatem ad Templi deſolationem accommodat & concludit, *annos 70. à deſtructione illius, vſque ad perfectam reſtaurandi licentiam eſſe computandos*, quam ſine dubio indulſit Darius; imperfectam vero Cyrus antea dederat, vt eodem loco explicat Beda, & indicat S. Auguſtinus. *Opinio authoris.*

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN